

Doch, reken niet te vast op dit gebeurlijke. Want, ons klimaat is heel ongezond voor tooneelspelers. Een ander stem-kunstenaar, die hier gaat sukkelen met zijn ademhalings-werktuigen, kan nog best wat meêdoen in een ander land. Doch uw vertolkers kunnen de grenzen niet overgaan, althans zoo goed als niet. Is de man, die uw hoofdrol heeft „gemaakt”, invalide geworden en wil het nijldige noodlot daarbij nog dat uw voornaamste vrouwenrol werd toevertrouwd aan een dame, die zeer vaak terugkerende moedervreugden mag smaken — dan is er kans op dat uw successtuk de l  ingaat voor onbepaalden tijd. Er wordt gewacht op de beterschap van uw eerste rol, tot uw eerste rollin te kennen geeft dat zij moeilijk voor jong meisje kan spelen. Vermag zij dit we r te doen, dan tuimelt uw held van de trappen . . . want — dit willen we maar zeggen — groote gezelschappen hebben we wel, doch inderdaad goede „dubbelen” ontbreken overal in voldoende mate.

Wij praten daarover wel eens later. Geconstateerd is nu alvast dat het seizoen ons nu reeds vier successtukken heeft gebracht en dat we maar niet moeten vragen wat ervan op het répertoire zal blijven.

I.

Schipbreuk is vertoond door de Koninklijke Vereeniging *Het Nederlandsch Tooneel*, die ook, van denzelfden schrijver, *Zonsopgang* heeft gegeven. Die opvoering is met liefde voorbereid. Alle spelers hebben eerlijk hun best gedaan en dat de algemeen beminde mevrouw Holtrop een ongeluk kreeg op het kritieke oogenblik, daarvan heeft de schrijver geen nadeel ondervonden.

Mr. van Schevichaven is uitmuntend begonnen.

De oude fabrieksdirecteur Helwig is gestorven. Zijn weduwe heeft het beheer op zich genomen en voert het bewind met strenge hand. Zij ziet echter niet zelf wat er omgaat in het wereldje harer werklieden. Zij vertrouwt op den meesterknecht, Bertrams, die zooveel mogelijk misbruik maakt van het in hem gestelde vertrouwen: hard voor de werklieden, onverstandig in zijn tyrannie.

MR. J. VAN SCHEVICHAVEN.

Intusschen, heeft de jonge Helwig, de zoon, Paul, in het buitenland zijne opvoeding voltooid. Hij komt thuis, wordt dan dadelijk directeur van de fabriek. Zal hij nu hoofd wezen of blijft dat zijn moeder, misleid door Bertrams? Neen, inderdaad, hij zal regeeren; doch gemakkelijk wordt het hem allerminst gemaakt. Want Paul heeft in het buitenland inzichten gekregen, die door zijn moeder worden verafschuwd als noodlottig in de hoogste mate. Hij is er namelijk van overtuigd dat zijn arbeiders recht hebben op beter loon, betere huisvesting, aangener leven. Al wordt er niet veel meer verdiend,  erst moet het noodige worden afgezonderd om den werklieden dat alles te geven.

Juist wanneer Paul met deze denkbeelden en voornemens het bewind overneemt, is door de dochter van een vermaarden socialist, Clara Hasting, in de streek „gewerkt”. Zij heeft aan Paul's werklieden de leer verkondigd dat zij *recht* hebben op een meer „menschwaardig” bestaan. Zij bemoeit zich met de opvoeding der kinderen, doet wat zij kan om de moraliteit van de arbeiders op te heffen, is streng voor zichzelf, onverbiddelijk voor anderen.

Paul komt op het denkbeeld met die Clara,